

F. t. l. om kommunal indkomstskat m. m.

men i forslaget til ny statsskattelov er skattepligten dog begrænset til at omfatte selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, således at overskudet i kommanditselskaber og partrederier efter forslaget skal beskattes direkte hos de enkelte deltagere, jfr. statsskattelovforslagets § 47, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

- 2) Sådanne foreninger, hvis virksomhed vel er af økonomisk natur, men hvis hovedformål dog ikke er at indtjene avance til medlemmerne ved erhvervsdrift i det frie marked, men derimod at yde deltagerne økonomiske fordele ved at købe, sælge eller forarbejde varer for dem, skaffe dem lån eller lade foreningen tegne forsikringer for de enkelte medlemmer og derved spare avancen til ellers nødvendige mellemlid i omsætningen, jfr. kommuneskattelovens § 33, stk. 2, og den ved lov nr. 149 af 31. marts 1949 indsatte § 36 a. — Herhen hører kooperative foreninger i videste forstand (brugsforeninger, produktions- og salgforeninger, gensidige forsikringsforeninger m. v.).

Brugsforeninger og produktions- og salgforeninger er efter de gældende regler undergivet skattepligt til kommunen i samme omfang, som de er undergivet skattepligt til staten, og de gældende regler om statsskattepligt er i hovedsagen uændret optaget i statsskattelovforslaget, jfr. dettes § 47, nr. 2 og 3, smh. med §§ 44—46.

Gensidige forsikringsforeninger er skattepligtige såvel til staten som til kommunen, når de overtager forsikringer uden forpligtelse for medlemmerne til deltagelse i det gensidige ansvar. Selv om medlemmerne imidlertid alle er pligtige at deltage i det gensidige ansvar, er foreningen alligevel skattepligtig til kommunen, såfremt den — uden at være oprettet i henhold til lov eller forordning og underkastet ministerielt tilsyn — opsamlar reserver ud over 200 000 kr. En tilsvarende regel gælder ikke med hensyn til disse foreningers skattepligt til staten og er heller ikke optaget i statsskattelovforslaget, der kun udvider de gældende regler ved indførelse af begrænset skattepligt af overskud ved erhvervsvirksomhed udøvet uden for foreningens formål, jfr. forslaget § 47, nr. 4.

Kreditforeninger, kredittkasser og hypotekforeninger, hvis statutter er stadfæstet i henhold til lov, samt spare- og lånekasser, der virker i henhold til de i sparekasseloven indeholdte bestemmelser, er fritagne for at

svare kommuneskat, jfr. kommuneskattelovens § 3, stk. 1 e. Disse foreninger og kasser er derimod efter de gældende regler pligtige at svare statsskat, for så vidt deltagelse i overskudet er forbeholdt stiftere eller garantanter, hvilken regel går uændret igen i statsskattelovforslagets § 47, nr. 5, der samtidig udvider skattepligten ved indførelse af begrænset skattepligt på samme måde som for gensidige forsikringsforeninger.

- 3) Sådanne offentlige institutioner og stiftelser, som driver selvstændig erhvervsvirksomhed, herunder havfiskeri, eller har indtægt af fast ejendom, jfr. kommuneskattelovens kap. IV. Beskatningen er begrænset til erhvervsindtægten og betegnes ofte (sammen med den ligeledes i kap. IV omhandlede beskatning af udlændinges erhvervsindtægter og beskatningen af dødsboer, der driver erhverv) som „den uegentlige erhvervsbeskatning“.

Reglerne svarer nogenlunde til de gældende regler om beskatning til staten, der er optaget uændret i statsskattelovforslagets § 47, nr. 6, blot med den udvidelse, at skattepligten efter forslaget også skal omfatte indtægten af aktier, når institutioner m. v. ejer over halvdelen af aktierne i det pågældende selskab. Dog bemærkes, at medens staten og statsinstitutioner er fritaget for at svare statsskat, er staten kommuneskattepligtig af indtægter, der hidrører fra landejendomme, skove, jordskyld, arvefæsteafgifter og fabriksdrift, jfr. kommuneskattelovens § 3, stk. 1 b.

Som det fremgår af foranstående, er kredsen af selskaber og foreninger m. v., der er pligtige at svare kommuneskat, stort set sammenfaldende med kredsen af selskaber m. v., der er pligtige at svare statsskat. Endvidere ansættes et selskab som alt overvejende hovedregel til kommuneskat på grundlag af selskabets statsskattepligtige indkomst, og ansættes såvel til statsskat som til kommuneskat finder sted i den kommune, hvor selskabet har sit hovedkontor. Et særligt problem opstår derimod ved den kommunale beskatning, når der er spørgsmål om, hvilken kommune skatten skal tilfalde. Dette problem kan i praksis give anledning til overordentligt besvær.

En lang række selskaber driver virksomhed i mere end een kommune, og loven foreskriver i sådanne tilfælde en deling af kommuneskatten mellem de respektive kommuner. De nærmere regler om denne skattedeling findes i kommuneskattelovens § 36, der som hovedregel fastslår, at skatten skal fordeles mellem samtlige de kommu-